

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про колективні переговори, договори і угоди»

Цей Закон визначає засади договірного регулювання колективних трудових, соціальних, економічних відносин та узгодження інтересів працівників, роботодавців та держави.

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

колективні трудові відносини – це взаємовідносини між працівниками (їх представниками), роботодавцями (їх представниками), органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими органами, які мають відповідні повноваження, спрямовані на узгодження інтересів працівників, роботодавців та держави з трудових, соціальних, економічних питань;

колективні переговори – це переговори між працівниками (їх представниками), роботодавцями (їх представниками), органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими органами, що мають відповідні повноваження.

колективний договір – нормативний акт, що регулює трудові, соціальні, економічні відносини між працівниками і роботодавцем;

колективна угода - нормативний акт, що регулює трудові, соціальні, економічні відносини на територіальному, галузевому і загальнодержавному рівні;

працівник - фізична особа, яка вступила у трудові відносини з роботодавцем на підставі трудового договору;

представники працівників – професійні спілки, їх організації, об'єднання профспілок відповідного рівня, а у разі відсутності профспілок – вільно обрані працівниками представники (представник); **Відповідальна Позинич В.А.**

роботодавець - юридична (підприємство, установа, організація) або фізична особа, яка в межах трудових відносин використовує працю фізичних осіб;

представник роботодавця – уповноважений роботодавцем орган (особа), який (яка), представляє його інтереси відповідно до Статуту;

територія – територія відповідної адміністративно-територіальної одиниці (Автономна Республіка Крим, область, район, місто, район у місті, селище, село);

галузь – сукупність підприємств, установ та організацій, які відносяться до одного або споріднених видів діяльності.

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на роботодавців та їх представників, організації роботодавців та їх об'єднання, працівників, профспілки, їх організації та об'єднання профспілок, а також органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, інші органи, що мають відповідні повноваження.

Стаття 3. Законодавство України про колективні договори і угоди

Законодавство України про колективні договори і угоди складається з Конституції України, Кодексу законів про працю України, (*Трудового кодексу України*), законів України “Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності”, “Про організації роботодавців” (*«Про організації роботодавців, їх об'єднання, права і гарантії їх*

діяльності»), «Про Кабінет Міністрів України, (*«Про соціальний діалог в Україні»*), цього Закону та інших актів законодавства.

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародних договорів і угод.

Стаття 4. Заборона втручання в законну діяльність, пов'язану з веденням колективних переговорів, укладанням колективних договорів і угод

Забороняється будь-яке втручання органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, політичних партій, інших об'єднань громадян (крім профспілок, їх об'єднань, організацій роботодавців та їх об'єднань), релігійних організацій, що може обмежити законні права працівників та їх представників, роботодавців та їх представників, які беруть участь у колективних переговорах, укладанні колективних договорів і угод та здійсненні контролю за їх виконанням.

Забороняються будь-які дії сторін колективних переговорів, колективного договору та угоди, спрямовані на обмеження законних прав іншої сторони, під час ведення переговорів та укладення колективних договорів і угод та здійснення контролю за їх виконанням.

Стаття 5. Недійсність положень колективних договорів і угод

Положення колективних договорів і угод, які погіршують становище працівників порівняно із законодавством та угодами вищого рівня чи суперечать їм, є недійсними.

Забороняється включати до трудових договорів умови, що погіршують порівняно з чинним законодавством, колективними договорами та угодами становище працівників.

Стаття 6. Повідомна реєстрація колективних договорів і угод

1. Колективні договори і угоди зміни до них підлягають повідомній реєстрації.

Галузеві та територіальні угоди (Автономної республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя) реєструються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі праці та соціальної політики; угоди інших рівнів та колективні договори реєструються органами виконавчої влади безоплатно. Порядок реєстрації колективних договорів і угод визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням із об'єднаним представницьким органом профспілок та об'єднаним представницьким органом всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

Колективний договір чи угода має бути поданий на повідомну реєстрацію представником роботодавця (роботодавців) протягом 5 календарних днів з дня його підписання.

Рішення щодо повідомної реєстрації колективного договору, угоди має бути прийняте протягом 10 календарних днів.

3. У разі виявлення умов, що погіршують становище працівників у порівнянні з актами законодавства, орган, що здійснює реєстрацію колективного договору, угоди повідомляє про цей факт порушення представників сторін, які підписали колективний договір, угоду, а також територіальний орган державної інспекції праці.

4. Тексти зареєстрованих угод публікуються в офіційних виданнях сторін, розміщуються на їх офіційних веб-сайтах.

Текст генеральної угоди оприлюднюється в офіційних виданнях.

5. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань праці та соціальної політики розміщує тексти генеральної, галузевих та територіальних угод на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 7. Статистичні дані про укладання та виконання колективних договорів і угод

Дані про укладання та виконання колективних договорів і угод подаються органам державної статистики в порядку і терміни, встановлені спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі статистики